**NORAKSTS**
Lieta Nr.A42881109
A05012 – 10/43

**SPRIEDUMS**
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2010.gada 2.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

piedaloties pieteicējam *D.K.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *D.K.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 30.jūnija lēmuma Nr.D57/10-6/2605 atcelšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 3.augustā saņemts *D.K.* (turpmāk arī pieteicējs) pieteikums par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 30.jūnija lēmuma Nr.D57/10-6/2605 (turpmāk arī Lēmums) atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2009.gada 3.augusta lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvades inspektors 2009.gada 25.maijā noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.107596608 (turpmāk arī Administratīvā pārkāpuma protokols), kurā konstatēts, ka pieteicējs pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 135.4.apakšpunktā noteiktās prasības, proti, novietojis transportlīdzekli HYUNDAI ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* stāvēšanai Rīgā, pretī Ventspils ielai 33, nav trīs metri līdz 920.ceļa apzīmējumam. Tādējādi pieteicējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) 149.$^{10}$ panta piektās daļas 6.punktā. Par minēto pārkāpumu pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 30 (trīsdesmit latu) apmērā.

Nepiekrītot noformētajam Administratīvā pārkāpuma protokolam, pieteicējs to apstrīdēja un Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde (turpmāk arī atbildētājs vai Pārvalde) ar Lēmumu atstāja negrozītu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[3.1] Pieteicējs 2009.gada 25.maijā nogādāja savu dēlu uz Paula Stradiņa klīnisko universitātes slimnīcu operācijas veikšanai. Ar sev piederošo automašīnu pieteicējs apstājās pretī Ventspils ielai 33, dēlam un sievai palīdzēja slimnīcas teritorijā ienest personīgās mantas. Pieteicējs norāda, ka šīs darbības neilga ilgāk par četrām minūtēm, tā kā pieteicējs apzinājās, ka ilgāk šajā vietā

atrasties nevar, jo tas būs stāvēšanas noteikumu pārkāpums. Atgriežoties pie automašīnas, pieteicējs konstatēja, ka atstāts Administratīvā pārkāpuma protokols, un pieteicēju pārsteidza tas, ka Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts tik īsā laikā.

[3.2] Pieteicējs Administratīvā pārkāpuma protokolu likumā noteiktajā kārtībā apstrīdēja, norādot, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.4.apakšpunktu pieteicējs bija tikai apstājies, lai no automašīnas izlaistu pasažierus un izkrautu personīgās mantas. Pieteicējs ir pārliecināts, ka policijas darbinieki šādās situācijās nenoskaidro, vai transportlīdzeklis stāv vai arī ir apstājies uz laiku līdz piecām minūtēm.

[3.3] Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts „nav trīs metru līdz 920 ceļa apzīmējumam". Nav saprotams, cik tad metru konkrēti bija vai nebija. Nav saprotams, kā šie metri ir mērīti un vai šis attālums ir mērīts no brauktuves malas vai no automašīnas labās ass uz brauktuves viduslīniju.

[3.4] Saskaņā ar LAPK 260.pantu pieteicējs gribēja iepazīties ar visiem administratīvajā lietā esošajiem pierādījumiem, pārliecināties, vai šis pārkāpums ir fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtām, videoiekārtām, mērlentēm) un vai ir nofiksēts stāvēšanas laiks, kas ir ilgāks par piecām minūtēm. Pieteicējs norādīja, ka vēlas pats piedalīties sūdzības izskatīšanā un sniegt paskaidrojumus, ka vēlas ņemt līdzi lieciniekus, kuri varēs liecināt, ka automašīna nebija novietota stāvēšanai, bet bija tikai apstādināta, lai izlaistu pasažierus un izkrautu mantas no bagāžas nodalījuma.

Pieteicējam šāda iespēja tika liegta, to pavadrakstā un Lēmumā pamatojot ar LAPK 260.panta trešo daļu.

Pieteicējs uzskata, ka minētās tiesību normas nosacījumi attiecas uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu bez tās personas klātbūtnes, kuru sauc pie administratīvās atbildības gadījumos, kad iestājas atbildība par šā kodeksa 149.$^{10}$ pantā paredzēto apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu, nevis izskatot sūdzību par pieņemto lēmumu. Ja šādā veidā tiek izskatītas sūdzības, tad zūd jebkāda iespēja personai, kurai sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, sniegt paskaidrojumus vai iesniegt pierādījumus. Šāda augstākstāvošas amatpersonas rīcība ir klajš cilvēktiesību pārkāpums. Par šo rīcību pieteicējs ziņos Tiesībsargam, lai izvērtē amatpersonu rīcību, iedibinot šādu sūdzību izskatīšanas kārtību.

[3.5] Lēmums ir atceļams, jo Administratīvā pārkāpuma protokolā nav savākti un likumā noteiktajā kārtībā fiksēti pierādījumi tam, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums. Pieteicējs nepiekrīt Lēmumā norādītajam, ka ir uzskatāmi redzams, ka attālums starp apturēto transporta līdzekli un nepārtraukto ceļa zīmes apzīmējuma līniju ir mazāks par 3 metriem. Ne no sastādītā protokola, ne Lēmumā izklāstītā nav saprotams, par kādu līniju ir runa – vai par līniju, kas sadala joslu, vai pretējo brauktuves malu. Administratīvā pārkāpuma protokols ir noformēts paviršī, nemākulīgi un lielā steigā, lai pēc iespējas ātrāk sastādītu protokolu un vēlāk varētu iekasēt naudu. Rīgas Domes 2001.gada 14.augusta lēmuma Nr.305 7.1.punkts paredz, ka Rīgas Dome no soda naudām saņem 40%. Šādi apstākļi objektīvi norāda inspektoru ieinteresētību pēc iespējas

vairāk iekasēt soda naudu, nevērtējot, vai vadītājs ir apstājies saistībā ar pasažieru izlaišanu un kravas izkraušanu. Šādu, līdz galam nesastādītu protokolu ir iespējams noformēt minūtes laikā, taču vadītājam pēc tam ir problemātiski pierādīt, ka ir tikai apstājies. Pieteicējs uzskata, ka visas soda naudas ir jāiekasē vienīgi valsts budžetā. Minēto Rīgas Domes noteikumu 1.punkts pilnvaro Valsts policiju kontrolēt apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanu Rīgā, kas ir galīgs absurds. Pieteicējs uzskata, ka šāds pilnvarojums Valsts policijai vispār nav nepieciešams, jo likums „Par Valsts policiju" jau strikti nosaka Valsts policijas kompetenci.

[3.6] LAPK 243.panta otrajā daļā noteikts, ka pārkāpums ir fiksējams ar tehniskajiem līdzekļiem (šajā gadījumā tai bija jābūt fotoiekārtai, mērlentei vai kādai citai ierīcei), ar kuru būtu nofiksēts attālums no automašīnas līdz ceļa sadalošajai joslai vai brauktuves pretējai malai. Ar fotogrāfiju vien nav iespējams konstatēt attālumu un laiku, cik ilgi automašīna stāv. Ja tāda fotogrāfija ir šajā lietā, pieteicējs to nav redzējis, jo pieteicējam tika liegta iespēja iepazīties ar lietas materiāliem.

[3.7] Sastādītā protokola fabulā nav norādīts, vai šis attālums ir fiksēts līdz ceļa sadalošajai joslai vai brauktuves pretējai malai.

[3.8] Konstatētā pārkāpuma apraksts nav pabeigts, nav saprotama pārkāpuma būtība un protokols ir ļoti vāji salasāms. Pieteicējs uzskata, ka protokolā ir jābūt skaidri izklāstītai pārkāpuma būtībai un ir nepieļaujami, ka tas nav pabeigts.

[3.9] No protokola var saprast, ka izdarīti vairāki administratīvie pārkāpumi, tas ir, LAPK 149.$^{10}$ panta piektās daļas 6.punktā paredzētais administratīvais pārkāpums un LAPK 149.$^{31}$ panta astotajā daļā paredzētais pārkāpums. Protokolā ir paredzēts nosvītrot nevajadzīgo, taču nekas nav nosvītrots. Pieteicējs uzskata, ka precīzi jānorāda normatīvie akti, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu.

[3.10] Lēmumā nepamatoti ietverta atsauce uz Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6.punktu, kurš nosaka, ka administratīvajā aktā jāietver lietderības apsvērumi. Lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās nosaka LAPK. Tātad, nosakot sodu par administratīvo pārkāpumu, lietā jāvadās no LAPK 32.- 35.panta.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 28.septembrī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi *(lietas 18.lapa)*. Savos rakstveida paskaidrojumos tiesai atbildētājs norāda, ka pieteicēja prasījumu neatzīst pilnā apjomā un lūdz noraidīt šādu iemeslu dēļ.

[4.1] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktu ceļu satiksmes dalībnieku pienākums ir pildīt šo noteikumu prasības, norādījumus, kurus devuši ceļu policijas darbinieki un citas personas, kuras pilnvarotas regulēt ceļu satiksmi, kā arī prasības, kas noteiktas ar luksoforu signāliem, ceļa zīmēm un ceļa apzīmējumiem.

[4.2] Lietā nav strīda par to, kur pieteicējs 2009.gada 25.maijā plkst.10.05 bija novietojis stāvēšanai savu transportlīdzekli HYUNDAI ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, t.i., Rīgā, pretī Ventspils ielas 33.namam.

[4.3] Pārvaldes Lēmumā pieteicējam tika izskaidrotas atšķirības starp transportlīdzekļa apstāšanos un stāvēšanu. Lēmumā arī norādīts, ka Ceļu satiksmes noteikumu apstāšanās un stāvēšanas skaidrojums ir norādīts arī Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 4.augustā pieņemtajā spriedumā lietā Nr.A42546307.

[4.4] No lietas materiāliem un tiem pievienotajām fotogrāfijām nepārprotami izriet, ka pieteicēja transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai uz ceļa braucamās daļas, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.4.apakšpunktu, kas nosaka, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

[4.5] Pie minētajiem apstākļiem Pārvaldes darbiniekiem bija pamats konstatēt Ceļu satiksmes noteikumu 135.4.apakšpunkta pārkāpumu, kā arī piemērot naudas sodu saskaņā ar LAPK $149.^{10}$ panta piektās daļas 6.punktu.

[4.6] Kritiski vērtējams pieteicēja arguments, ka pieteicējs apstājies, lai izlaistu pasažierus un izkrautu personīgās mantas, līdz ar to transportlīdzeklis nav bijis novietots stāvēšanai, bet gan apstājies. Lai gan lietas izskatīšanas gaitā nav gūti pierādījumi, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī ir notikusi pasažieru iekāpšana, izkāpšana vai kravas iekraušana vai izkraušana, tomēr atbildētājs vērš tiesas uzmanību uz to, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.4.apakšpunktu ir aizliegts gan apstāties, gan stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 16.novembrī atkārtoti saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi *(lietas 32.lapa)*.

Atbildētājs papildus norādījis, ka Ceļu satiksmes noteikumos noteiktais 3 metru ierobežojums ir noteikts ar mērķi, lai transportlīdzekļa stāvēšanas gadījumā, ievērojot transportlīdzekļa gabarītus, to būtu iespējams apbraukt citiem satiksmes dalībniekiem, nepārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus. Pieteicēja transportlīdzeklis bija novietots pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.4.apakšpunktā noteikto 3 metru ierobežojumu, līdz ar to traucējot citu transportlīdzekļu kustību. Ņemot vērā apstākli, ka transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai acīmredzami pārkāpjot apstāšanās un stāvēšanas noteikumus un attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju un apturētu transportlīdzekli bija uzskatāmi mazāks par 3 metriem, Pārvaldes darbiniekiem nebija nepieciešams veikt jebkādus mērījumus.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem.

Atbildētāja pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās, iepriekš tiesu neinformējot par neierašanās iemesliem.

Izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos dokumentus, tiesa atzina, ka lietu var izskatīt bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes, jo lietā esošie materiāli ir pietiekami, kam piekrita arī pieteicējs.

## Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka Lēmums *ir atceļams un lietas materiāli nododami izskatīšanai kompetentai amatpersonai*.

[8] Tiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto Lēmumu atbildētājs atstājis negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektora 2009.gada 25.maija administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.107596608 par Ceļu satiksmes noteikumu 135.4.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu un pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc 149.$^{10}$ panta piektās daļas 6.punkta, uzliekot naudas sodu Ls 30 apmērā, bet sūdzību noraidījis.

[9] Likuma „Par tiesu varu" 13.panta ceturtā daļa noteic, ka tiesnesim nevar piemērot administratīvos sodus, viņu nedrīkst aizturēt administratīvā kārtā. Par administratīviem pārkāpumiem tiesnesis saucams pie disciplinārās atbildības saskaņā ar šā likuma 14.nodaļas noteikumiem.

No minētās tiesību normas secināms, ka tiesnesis par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu nav saucams pie administratīvās atbildības, bet ir sodāms disciplināri.

[10] No izskatāmās lietas materiāliem, konkrēti no Tiesu administrācijas 2010.gada 26.janvāra izziņas Nr.4-3/37, tiesa konstatē, ka pieteicējs no 1998.gada 21.oktobra līdz izziņas sagatavošanas dienai ir tiesnesis *(lietas 53.lapa)*. No minētās izziņas arī konstatējams, ka pieteicējs gan izskatāmā administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī 2009.gada 25.maijā, gan Lēmuma pieņemšanas brīdī 2009.gada 30.jūnijā, gan arī izziņas Nr.4-3/37 sagatavošanas brīdī 2010.gada 26.janvārī bija Madonas rajona tiesas tiesnesis.

Tādējādi, pieteicējs ir tiesnesis un līdz ar to nav saucams pie administratīvās atbildības, bet ir sodāms disciplināri.

[11] Likuma „Par tiesu varu" 90.pants noteic, ka pamatu un kārtību tiesneša saukšanai pie disciplinārās atbildības nosaka speciāls likums.

Tiesnešu disciplinārās atbildības likuma 1.panta pirmās daļas 4.punkts noteic, ka tiesnesi var saukt pie disciplinārās atbildības par administratīvu pārkāpumu. Minētā likuma 2.panta pirmā daļa noteic, ka lietas par rajonu (pilsētu) tiesu, zemesgrāmatu nodaļu, apgabaltiesu un Augstākās tiesas tiesnešu disciplinārajiem un administratīvajiem pārkāpumiem izskata tiesnešu disciplinārkolēģija. Minētā likuma 3.panta pirmās daļas 4.punkts noteic, ka par rajonu (pilsētu) tiesu tiesnešu administratīvajiem pārkāpumiem ierosināt disciplinārlietu ir tiesīgi rajonu (pilsētu) tiesu priekšsēdētāji. Šā panta otrā daļa noteic, ka persona, kas tiesīga ierosināt disciplinārlietu, ja ir pamats ierosināt šādu lietu, organizē saņemto materiālu vispusīgu iepriekšējo pārbaudi un pieprasa tiesneša rakstveida paskaidrojumu. Savukārt minētā panta trešā daļa noteic, ka par disciplinārlietas ierosināšanu Augstākās tiesas priekšsēdētājs, apgabaltiesas priekšsēdētājs, apgabaltiesas zemesgrāmatu nodaļas priekšnieks un rajona (pilsētas) tiesas priekšsēdētājs pieņem lēmumu, bet tieslietu ministrs izdod rīkojumu. Lēmumā vai rīkojumā norāda iepriekšējā pārbaudē konstatētā pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, pārkāpuma atklāšanas dienu un likumā paredzēto disciplinārlietas ierosināšanas pamatu. Lēmumu vai rīkojumu kopā ar

iepriekšējās pārbaudes materiāliem nosūta izskatīšanai tiesnešu disciplinārkolēģijā.

Tādējādi minētās tiesību normas noteic pamatu un kārtību tiesneša saukšanai pie disciplinārās atbildības, cita starp nosakot, ka par rajonu (pilsētu) tiesu tiesnešu administratīvajiem pārkāpumiem ierosināt disciplinārlietu ir tiesīgi rajonu (pilsētu) tiesu priekšsēdētāji, kuri pēc disciplinārlietas ierosināšanas nosūta to izskatīšanai tiesnešu disciplinārkolēģijā. Tātad, konkrētajā gadījumā par pieteicēja administratīvo pārkāpumu ierosināt disciplinārlietu tiesīgs ir Madonas rajona tiesas priekšsēdētājs.

[12] Tiesa atzīst, ka likumā „Par tiesu varu" un Tiesnešu disciplinārās atbildības likumā salīdzinājumā ar LAPK normām ir noteikts speciālais tiesiskais regulējums lietās par tiesnešu izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Līdz ar to process administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši likuma „Par tiesu varu", Tiesnešu disciplinārās atbildības likuma un LAPK normām attiecībā pret tiesnesi beidzas ar administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu *(sal. sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 19.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-152/2007 10.punktu*).

Konkrētajā gadījumā, ņemot vērā to faktisko apstākli, ka 2009.gada 25.maijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvades inspektors noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.107596608 bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes, tātad nenoskaidrojot tā vadītāju, procesam administratīvā pārkāpuma lietā attiecībā pret pieteicēju bija jābeidzas ar brīdi, kad atbildētājs konstatētu, ka pieteicējs ir tiesnesis. No izskatāmas lietas materiāliem secināms, ka pieteicējs atbildētājam šo faktisko apstākli, ka viņš ir tiesnesis, nav norādījis. Līdz ar to atbildētājs nebija informēts, ka pieteicējs ir tiesnesis un attiecībā pret viņu pieņēma Lēmumu ārpus savas kompetences, proti, atbildētājs nebija tiesīgs izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu un tajā pieņemt lēmumu par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc 149.$^{10}$ panta piektās daļas 6.punkta.

[13] LAPK 286.panta trešā daļa noteic, ja tiek konstatēts, ka lēmumu pieņēmusi iestāde, kas nav tiesīga izlemt attiecīgo lietu, šādu lēmumu atceļ un lietu nodod izskatīšanai kompetentai iestādei.

Ņemot vērā to, ka Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde 2009.gada 30.jūnijā pieņēmusi lēmumu Nr.D57/10-6/2605 administratīvā pārkāpuma lietā, kuru nebija tiesīga pieņemt, tiesa atzīst, ka Lēmums ir atceļams un lietas materiāli nododami izskatīšanai, t.i., jautājuma izlemšanai par disciplinārlietas ierosināšanu attiecībā pret pieteicēju, kompetentai amatpersonai – Madonas rajona tiesas priekšsēdētājam.

[14] Ņemot vērā to, ka jautājums par tiesneša administratīvo pārkāpumu nav izskatīšanas priekšmets šajā lietā, tiesa nevērtē pieteicēja norādītos argumentus, jo tie attiecas uz administratīvo pārkāpumu pēc būtības.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta trešo daļu, Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 253.panta pirmo daļu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda**

**atcelt** Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 30.jūnija lēmumu Nr.D57/10-6/2605 ar tā pieņemšanas dienu.

Administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, jautājuma izlemšanai par disciplinārlietas ierosināšanu attiecībā pret *D.K.*, **nodot** izskatīšanai Madonas rajona tiesas priekšsēdētājam.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 2.februārī.

Tiesnesis *(paraksts)* G.Ploriņš

**NORAKSTS PAREIZS**
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____G.Ploriņš
Valmierā, 2010.gada 2.februārī